

Ca tot românul, am sperat ca după alegerile din 1996 să aibă loc și în România o schimbare spre binele acestui popor, dar dezamăgirea a fost și este mare, când constatăm că s-au schimbat doar actorii și cu regizorii, piesa rămânând aceeași.

Afirmația făcută de președintele țării, că în 1996 s-au câștigat alegerile dar nu și puterea, nu este o justificare, deoarece odată ales nu a fost și bătut în cuie de scaunul prezidențial pentru întregul mandat. Or, timpul a dovedit că pe aleșii noștri i-au interesat mai mult fotoliile și salariile parlamentare decât soarta țării, iar pentru a sta liniștiți în fotoliile comode au lăsat țara pe mâna lui Petre Roman, ei asistând nepăsători cum se ruinează zi de zi temelia și viitorul acestui neam, în numele unei libertăți și democrații greșit înțeleasă, care au dus la distrugerea spirituală a omului, împingându-l spre animalitate.

Dar nici Dumnezeu și nici natura (pentru liber-cugetători) nu a dat nimănui libertate deplină, ci doar una limitată. Dumnezeu i-a limitat omului libertatea prin ceea ce numim păcat, iar natura prin legile ei precise. Oare, cei ce fac atâta caz și vorbesc mereu în numele libertății fără vreă restricție, o aplică la ei în țară? Dar, pentru aleșii noștri, slugărnicia față de Apus pare a fi capitalul lor cel mai de preț. Pentru ei, sloganul prin care vor să ametească lumea sperând că-și vor păstra fotoliile parlamentare și vor beneficia de salarii mărite, îl reprezintă intrarea cu ori ce preț în Europa, fiind dispuși să renunțăm la întregul nostru patrimoniu spiritual și moral, care ne înalță în ochii lumii și să preluăm din Apus, pe lângă ce este bun și necesar și ceea ce duce la distrugerea noastră spirituală.

Or, trebuie să mărturisesc, că nu numai ca elev, dar și ca student și nici mai târziu, nu am auzit de atâtea perversiuni câte văd astăzi scrise pe trotuare sau pe garduri de copii de 8-9 ani, care se acuză unii pe alții de asemenea fapte. Chiar dacă

cele scrise nu sunt adevărate, faptul că sunt cunoscute de copii, dovedește dezastrul moral în care am ajuns, rolul principal purtându-l presa și televiziunea, dar și clasa conducătoare care rămâne nepăsătoare.

Ce poate învăța un copil când vede la televizor un adevărat concurs în dezmațuri, cum niște fete tinere, aproape dezbrăcate se prezintă în fața spectatorilor sau alte scene triviale de parcă ar fi cuprinse de crize de epilepsie, ca și unele femei (nu merită a folosi cuvântul „doamne”) care își expun rotunjimile la televizor sau se prezintă în poziții atât de indecente, de parcă ar vrea să facă reclamă dedesubturilor ce le poartă. Televiziunea, care ar trebui să aibă un rol educativ și cultural, mai ales într-o perioadă de tranziție, prin programele sale face mai multă reclamă desfrâului și hoției, care din păcate a pus stăpânire pe majoritatea celor tineri, fiind singura realizare cu care se pot lăuda cei în care populația și-a pus toate speranțele.

Oare „Bingo” nu este o hoție mai mare decât Caritasul lui Stoica? Să fie atât de miopi cei care au ajuns la cârma țării încât să nu vadă efectele dezastruoase ce le are acest joc asupra populației, care în loc să fie îndrumată spre o muncă cinstită, i se oferă exemple de hoții. Există din punct de vedere moral vreo diferență între „alba-neagra” practică de țigani și Bingo adus din Europa după care tânjim? Își dau seama cei ce tolerează această hoție câți copii învață să fure și să înșele, întâi pe părinți, apoi pe cei din jur, pentru a juca la Bingo sau câți părinți în loc să ducă la copii o sticlă cu lapte, cad victime acestei hoții, sperând să se îmbogățească fără muncă? Or, reclama făcută acestui așa-zis joc, de cei pentru care banul valorează mai mult decât principiile morale iar bunul simț lipsindu-le cu desăvârșire, nu fac decât să încurajeze hoția, disprețul față de muncă și cinste, încât s-a ajuns să se formeze cozi la cumpărarea biletelor Bingo, așa cum erau la lapte în timpul regimului comunist.

Presa scrisă pentru a nu se lăsa mai prejos își are și ea reclamele preferate și bine gândite, ca nu cumva cei tineri să

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE	
IMN MORȚILOR – RADU GYR	
TEROAREA ÎN LUMEA SATELOR	
ARESTĂRILE DIN JUDEȚUL NEAMȚ	5
Organizația „Frățiilor de arme”	6
Frontul patriei	6
Revolta din comuna Bârgăoani	7
Revolta din comuna Țibucani	7
GROPILE COMUNE	7
Groapa comună de la Dealul Mărului	7
Groapa comună de la Dealul Balaurului	11
Alte execuții	13
TULBURĂRI ÎN AFDPR	14
POST SCRIPTUM	22

Editura VREMEA

Consilier editorial – Silvia Colfescu

71121, București, sector 1

Str. Constantin Daniel 14

telefon 335.81.31

fax 311.02.19

e-mail vremea@fx.ro

Coli tipar: 14

Hârtie offset 60gr/m², format 16/84/54

NECULAI POPA

REPRESIUNE ȘI REZISTENȚĂ ÎN ȚINUTUL NEAMȚULUI

Neculai Popa s-a născut în luna martie a anului 1925 în comuna Dragomirești-Neamț, din părinți țărani mijlocași. Era student la Drept în anul II când a fost arestat. Au urmat ani grei de pușcărie și martiriul „reeducării”, pentru vina de a fi pus mai presus de orice dragostea de țară și ura pentru doctrina străină comunistă.

Neculai Popa a descris cele petrecute în această perioadă în prima sa carte, *Coborârea în iad*. După ieșirea din închisoare autorul revine în ținutul natal: Realitățile dure ale vieții satului în epoca dominației comuniste, împotrivirea surdă sau pe față la teroarea exercitată asupra țărănimii sunt descrise în noul său volum, *Represiune și rezistență în ținutul Neamțului*. Din filele cărții se desprinde amintirea timpurilor de altădată, a unei lumi în mare parte apusă, în care viața de familie și a comunității sătești era trăită în legea firii și a cărei valoare o percepem acum, când ea s-a stins.